

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym

Przewodniczący sędzia Kamilla Piórkowska

Protokolant st.sekr.sądowy Monika Kalinowska

Po rozpoznaniu w dniu 1 września 2022 r. w Toruniu

na rozprawie sprawy

z wniosku: A. G.

z udziałem: M. P. (1), I. P. (1) i M. D.

o: zmianę kontaktów z małoletnim A. D.

postanawia

1. ustalić, iż kontakty M. i I. małżonków P. z mał. A. D. ur. (...) będą odbywały się w drodze porozumiewania na odległość poprzez korespondencję pocztową, a M. i I. małżonkowie P. będą uprawnieni do wysłania do małoletniego dwóch listów w ciągu miesiąca, w miejsce kontaktów ustalonych postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) w dniu 15.12.2015r. w sprawie IIINsm (...);
2. zasądzić od M. i I. małżonków P. na rzecz wnioskodawczynie A. G. kwotę 357 zł (trzysta pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III Nsm 1941/21

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 1 września 2022r.

W dniu 28 września 2021r. wnioskodawczynie A. G. złożyła w Sądzie Rejonowym w Toruniu wniosek o zmianę sposobu realizacji kontaktów uczestników M. P. (1) i I. P. (1) z małoletnim A. D., ustalonego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 15 grudnia 2015 r. wydanym w sprawie I. N. (...), poprzez ustalenie, iż kontakty te będą odbywać się w drodze porozumiewania się na odległość poprzez korespondencję pocztową, a M. P. (1) i I. P. (1) będą uprawnieni do wysłania do A. D. 2 listów miesięcznie.

We wniosku zawarty został również wniosek o udzielenie zabezpieczenia do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, poprzez ustalenie, że kontakty uczestników z małoletnim będą odbywać się w sposób wskazany wyżej.

W uzasadnieniu wskazano m.in., że uczestnicy postępowania są dziadkami małoletniego i rodzicami wnioskodawczynie. Dotychczasowa forma ich kontaktów z małoletnim była dla niego źródłem dyskomfortu, niepokoju i stresu. Małoletni nie wyrażał woli o chęci odbywania spotkań z uczestnikami. Chłopiec wielokrotnie deklarował, że nie chce spędzać czasu z uczestnikami. Każdy jego kontakt z nimi oddziaływał na niego negatywnie i blokował jego emocjonalny i psychiczny rozwój. W czerwcu 2021 r. i w kolejnych miesiącach zdiagnozowano u małoletniego (...). W toku diagnostyki ustalono, że małoletni cierpi na zaburzenia (...) – należące do zaburzeń (...). Ich przyczyną jest utrzymywanie, wbrew woli małoletniego, kontaktów z uczestnikami i ich dalece niewłaściwą postawą wobec osoby małoletniego. Obecnie wobec małoletniego jest wdrożona terapia, która przynosi efekty. Małoletni nie bierze udziału

w kontaktach z uczestnikami. Wskazano, że kontynuacja kontaktów z uczestnikami w dotychczasowej formie i zakresie zniweczyłaby pozytywne skutki terapii, jak i stanowiła realne zagrożenie dla dobra, w tym przede wszystkim zdrowia, małoletniego.

W odpowiedzi na wniosek z dnia 17 grudnia 2021r. uczestnicy wnieśli o oddalenie wniosku o zmianę kontaktów. Ponadto wnieśli o oddalenie wniosku o zabezpieczenie kontaktów uczestników z małoletnimi w sposób wskazany przez wnioskodawczynię.

W uzasadnieniu wskazano, m.in. że aktualnie małoletni najprawdopodobniej boryka się z problemami dojrzewania, a wnioskodawczyni za ewentualne trudności wychowawcze próbuje obwiniać dziadków, którzy mają orzeczone prawo do kontaktów z wnukiem, a które i tak się nie odbywają z uwagi na trudności czynione przez wnioskodawczynię.

Podkreślono, iż wysłuchany podczas sprawy małoletni A. wyrażał wolę kontaktów z dziadkami, ale obawiał się swojej matki nieprzychylnie patrzącej na swoich rodziców. Uczestnicy, pomimo przyznanego im prawa do kontaktu z małoletnim A., do tej pory faktycznie nie spotykają się z wnukiem zgodnie z orzeczeniem sądu. Jednakże stawiają się w każdym wyznaczonym przez Sąd terminie, licząc, że wnioskodawczyni pozwoli małoletniemu na wizytę u dziadków. Obecnie kontakty ograniczają się do kilkuminutowych relacji, najczęściej przy zamkniętej bramie.

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2022 r. Sąd Rejonowy w (...) ustalił, iż na okres toczącego się postępowania, kontakty M. i I. małżonków P. z mał. A. D. będą odbywały się w drodze porozumiewania na odległość poprzez korespondencję pocztową, a M. i I. małżonkowie P. będą uprawnieni do wysłania do małoletniego dwóch listów w ciągu miesiąca, w miejsce kontaktów ustalonych postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) w dniu 15.12.2015r. w sprawie (...).

W dniu 25 lutego 2022r. uczestnicy postępowania I. i M. małżonkowie P. zaskarżyli w całości postanowienie z dnia 11 stycznia 2022r., oraz wnieśli o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia w całości.

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2022r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy w (...) oddalił zażalenie uczestników.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni A. D. urodzony (...) jest dzieckiem A. G.. Uczestnicy postępowania M. i I. małż. P. są dziadkami małoletniego A. D. i rodzicami wnioskodawczyni A. G..

/okoliczność bezsporna/

Sąd Rejonowy w Toruniu postanowieniem wydanym w sprawie (...) w dniu 15 grudnia 2015 r. ustalił, że M. i I. małż. P. będą mieli prawo do kontaktów z mał. A. D. ur. (...) w każdy pierwszy i trzeci czwartek miesiąca od godz. 15:00 do godz. 16:45 na terenie (...) w T. przy ul. (...) w ramach „niebieskiego pokoju” z udziałem psychologa przez okres trzech miesięcy; następnie wnioskodawcy będą mieli prawo do kontaktów z małoletnim A. D. w każdą pierwszą i trzecią sobotę miesiąca od godz. 10:00 do godz. 16:00 poza miejscem zamieszkania małoletniego przez okres 3 miesięcy; następnie wnioskodawcy będą mieli prawo do kontaktów z małoletnim w każdy pierwszy i trzeci weekend miesiąca począwszy od soboty godz. 10:00 do niedzieli godz. 16:00 poza miejscem zamieszkania małoletniego, przy czym wnioskodawcy każdorazowo będą odbierali małoletniego z miejsca zamieszkania i przyprowadzali po zakończonym kontakcie do miejsca jego zamieszkania.

/dowód: akta (...) Sądu Rejonowego w (...)/

Małoletni A. ma obecnie (...) lat i rozpoczął naukę w szkole średniej. Uczęszcza do (...) klasy liceum ogólnokształcącego.

Małoletni wychowuje się w rodzinie zrekonstruowanej. Pozostaje pod stałą opieką matki i jej obecnego męża M. G.. Ojciec małoletniego dziecka, M. D., nie uczestniczy w wychowaniu dziecka i nie utrzymuje z nim kontaktu od czasu, gdy rozstał się z jego matką. Małoletni A. miał wówczas (...) tygodnie.

Małoletni nie ma problemów w nauce, dobrze się uczy. Nie sprawia problemów wychowawczych.

Od lipca 2021 r. jest pod opieką psychoterapeuty z uwagi na zburzenia mowy. Małoletni doświadcza również zaburzeń (...) w postaci (...), podczas kontaktu z czynnikiem stresowym jakim są spotkania z dziadkami. Małoletni na spotkania z terapeutą uczęszcza raz w tygodniu, jednakże w okresie wakacyjnym spotkania odbyły się wyłącznie 2-3 razy.

Psychoterapeuta zaobserwował u małoletniego bardzo (...) związany z odczuwaniem przez dziecko nierozwiązalnych, trudnych do zniesienia czynników psychogennych jakimi są spotkania i kontakt z dziadkami. Zalecił ograniczenie kontaktów z dziadkami a najlepiej ich wyeliminowanie do poprawy stanu zdrowia oraz podjęcia decyzji ze strony chłopca o gotowości do kontaktu.

Małoletni przyjmuje leki (...). Ponadto przyjmuje również leki (...).

A. D. był hospitalizowany w (...) r. przez okres 4 dni. Uczestnicy postępowania oskarżyli wnioskodawczynię o to, że małoletni znalazł się w szpitalu przez to, że go pobiła i zawiadomili prokuraturę o możliwości popełnienia przez wnioskodawczynię przestępstwa.

Do lipca 2021 r. wnioskodawczyni zmuszała małoletniego do wyjścia przed dom na kontakt z dziadkami. Małoletni bardzo przeżywał odwiedziny dziadków, nie chce do nich jeździć, ani się z nimi spotykać. Panięta jak traktowani jego matkę, kiedy mieszkali wspólnie.

/dowód: karta informacyjna – k. 13-14,

zaświadczenie lekarskie – k. 15,

zaświadczenie od (...)– k. 16

wywiad środowiskowy – k. 36-36v

faktura – k. 50

notatka urzędowa – k. 51-52,

notatka urzędowa z wysłuchania małoletniego –k. 79

zeznania M. G. – k. 141v-142

zeznania D. W. – k. 149v-150

zeznania A. G. – k. 150-150v

zeznania I. P. (2) – k. 150v

zeznania M. P. (2) – k. 150v-151/

Małoletni A. nie chce jeździć do dziadków bo czuje przy nich (...), (...) i czuje się poniżony.

Kiedy się z nimi spotykał źle się czuł. Od momentu kiedy nie spotyka się z dziadkami czuje się lepiej.

Małoletni kategorycznie nie chce spotykać z się z dziadkami.

Zbliżający się termin kontaktów z dziadkami sprawiał, że małoletni stawał się niespokojny, pojawiały się u niego (...).

Od momentu orzeczenia zabezpieczenia dziadkowie nie przesłali do małoletniego żadnego listu.

/dowód: wywiad środowiskowy – k. 36-36v,

notatka urzędowa z wysłuchania małoletniego – k. 79/

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, w szczególności w oparciu o sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora, akta sprawy (...) Sądu Rejonowego w (...), a także dowód z zeznań świadków oraz przesłuchanie wnioskodawcy i uczestników postępowania.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. W szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności i autentyczności.

Sąd ustalenia swoje oparł także na zeznaniach świadków: M. G. i D. W. jak również na dowodzie z przesłuchania wnioskodawczyni i uczestników. Sąd dał w znacznej mierze wiarę zeznaniom ww. świadków, wnioskodawczyni oraz uczestników postępowania, uznając je za spójne, rzeczowe i przystające do reszty zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte we wniosku, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd przyjął za wiarygodny również dowód w postaci sprawozdania z wywiadu środowiskowego kuratora sądowych, albowiem został sporządzony przez kompetentną osobę, w szczególności jednak żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości treści w nim zawartych.

Sąd wysłuchał też małoletniego A.. Jego twierdzenia również należało uznać za wiarygodne, korespondowały bowiem z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Wniosek o zmianę kontaktów posiada podstawę prawną w art. 113⁵ kro. Zgodnie z jego treścią, Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka.

Ostatni raz o kontaktach małoletniego A. D. z I. i M. małżonkami P. orzekał tut. Sąd postanowieniem z dnia 15 grudnia 2015r. wydanym w sprawie (...).

Stosownie do art. 113⁶ kro w zw. z art. 113 § 1 i 2 kro, dziecko ma prawo do utrzymywania kontaktów z osobami z najbliższej rodziny. Kontakty te obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej.

O ile kontakty między rodzicami a dziećmi stanowią przedmiot ich prawa podmiotowego o naturalnym charakterze, a ujętego następnie w pozytywno-prawne ramy prawa i obowiązku, to kontakty z osobami bliskimi występują w mniejszym nasileniu, uzależnionym nie tylko od stopnia pokrewieństwa, ale i od rzeczywistej osobistej bliskości kontaktujących się osób. Charakter kontaktów z krewnymi oraz innymi osobami bliskimi wykazuje genetyczną i funkcjonalną odmienność w porównaniu do kontaktów z rodzicami (por. także uchwała SN z dnia 28 listopada 2012 r., III CZP 74/12, Biul. SN 2012, nr 11, poz.12). W związku z tym odpowiednie stosowanie wskazanych przepisów polegać powinno generalnie na mniejszej intensywności kontaktów z osobami bliskimi, w porównaniu do kontaktów

z rodzicami. Wyrażać się to powinno w mniejszej częstotliwości i czasie trwania tych odniesień oraz w formach kontaktów. Kolejnym ważnym czynnikiem jest charakter więzi.

Kontakty z krewnymi oraz innymi osobami bliskimi nie mogą jednak destabilizować warunków rozwoju socjopsychicznego dziecka, które nie może stać się stroną konfliktu rodziców, ale powinno rozwijać się samodzielnie, uzyskując autonomiczne rozeznanie własnej, indywidualnej pozycji rodzinnej i społecznej. Materia kontaktów z osobami bliskimi nie powinna dodatkowo zakłócać i tak już trudnej sytuacji dziecka związanej z rozłączeniem rodziców. Z drugiej jednak strony kontakty z krewnymi (zwłaszcza najbliższymi) stanowią w typowej sytuacji niepodważalną wartość dla dziecka, a jej ochrona powinna być z zasady uwzględniona, jako element dobra dziecka (Tomasz Sokołowski, Komentarz do art. 113(6) Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności na podstawie zeznań wnioskodawczynie, uczestników postępowania, świadków M. G. i D. W., a przede wszystkim wysłuchania małoletniego A., Sąd uznał, że nie ma podstaw do pozostawienia kontaktów w formie ustalonej postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) w dniu 15.12.2015r. w sprawie (...).

Zdaniem Sądu zgodne z dobrem małoletniego A. będzie ustalenie kontaktów M. i I. małżonków P. z mał. A. w drodze porozumiewania na odległość poprzez korespondencję pocztową.

Małoletni podczas wysłuchania jasno wskazał, że nie chce jeździć do dziadków, ponieważ czuje przy nich (...) i (...). Ponadto małoletni kategorycznie wskazuje, iż nie chce spotykać się z dziadkami, a zbliżający się termin kontaktów z nimi sprawiał, że małoletni stawał się niespokojny.

Psychoterapeutka małoletniego, D. W., wskazała, iż obecnie nie są wskazane żadne kontakty małoletniego z dziadkami, dopóki jego stan zdrowia nie poprawi się.

Małoletni doświadcza zaburzeń (...) w postaci (...), podczas kontaktu z czynnikiem stresowym jakim są spotkania z dziadkami. Psychoterapeuta zaobserwował u małoletniego (...) związany z odczuwaniem przez dziecko nierozwiązalnych, trudnych do zniesienia czynników psychogennych jakimi są spotkania i kontakt z dziadkami.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono w trybie art. 520 § 3 kpc orzekając jak w punkcie 2 postanowienia